יצחק רוט

ארבע הערות על המצב

1. "כשהן מחליטות אז הן מחליטות"

זו הייתה פרישה מהדהדת. מלווה במכתב מנומק להפליא. סוף סוף נמצאה בקואליציה מישהי חדורת עקרונות שאין לוותר עליהם, גם במחיר ישיבה באופוזיציה. לא פרישה מהכנסת, חלילה, שהרי כל בוחרי מרצ הערבים הצביעו למפלגה רק בגלל המועמדת המשוריינת זועבי, אבל לשבת בקואליציה? חלילה וחס. במכתב ששלחה לבנט ולפיד כתבה רינאווי זועבי, כי "בחודשים האחרונים, ומתוך שיקולים צרים של פוליטיקה, ראשי הקואליציה העדיפו לשמר ולחזק את הצד הימני שבה. שוב ושוב ראשי הקואליציה העדיפו לנקוט בעמדות ניציות, נוקשות וימניות בסוגיות יסוד חשובות מאין כמותן לכלל החברה הערבית: אל־אקצה והר הבית, שייח ג'ראח, מפעל ההתנחלויות חשבה שאם היא תפרוש, אזי אולי מנסור עבאס יהפוך לשר הביטחון... זו הרי ממשלה שהרמאות היא לחם חוקה. לא כולם שם רמאים. יש כמה חברים שהבטיחו וקיימו, כמו צאר האוצר למשל. אבל העומד בראש, האיש שמבקש להנהיג את המדינה, מתווה את הדרך, ומה תעשה חברת כנסת חדשה אם לא ללמוד ממנו את השיטה?

3. כבוד בית המשפט?

שופט בית משפט השלום בירושלים, ציון סהראי שמו, דחה את בקשת המשטרה להרחיק שלושה נערים יהודיים מהר־הבית לאחר שהשתחוו על ההר וקראו "שמע ישראל". למותר לציין את הסתייגותנו המוחלטת מעלייה להר־הבית, שכל גדולי ישראל אסרו באיסור כרת החמור. אנחנו נהיה האחרונים שנצא להגן על אלו הרומסים ברגל

הפעל את Windows

נה: הניזקין פרק חמישי גיטין

שלא יאמרו מזבח אוכל גזילות. וא"ת וכי יש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה בקום עשה דמן התורה אין צריך להכיא קרבן אמר ר"ל דדווקא נודעה קודם זריקה אינה מכפרת אבל לאחר זריקה שכבר נתכפר לא הצריכוהו להכיא אחרת: **כי היכי דליחייב עלה.** פירש בקונטרס דקנסוהו רבנן[א] וקשה דמי לא עפקינן דאפילו שחטה אחר כתוך דמייב אלא כיון דלא נודעה לרבים אוקמוה ברשותיה[ב] אלא יהו כהנים עבדים וממילא ממייב[ג] הסותמו כתוך[ד]: **לניזותיה** ולדותיה. וא"ת אפי[ה] קודש הקדש הן אלו[ו] דהא תנן (ס"ק דף נ:) גזל פרה מעוברת וילדה ורחל טעונה וגזזה משלם דמי פרה העומדת לילד ודמי רחל העומדת ליגזז ואם נתעברה אלו[ז] משלם כשעת הגזלה וי"ל דנפקא מינה לר"מ דאמר אתם[ח] בגמרא משלם אותה ואת גזותיה ואת ולדותיה מאוס דקנסו גזלן ואע"ג דשיני קונה[ט] הכא מ"מ בשעת הקדש[י] אוקמוה ברשותיה ולא קנסו[כ] ולרבי יהודה דאמר גזילה חוזרת בעיניה לרב זביד דאמר אליביה שבח שעל גבי הגזילה דגזל הוי הכא דאוקמוה ברשותיה דגזלן הוי אבל לרב פפא דאמר אליביה דהוי דגזלן לא נפקא מינה מידי ולרבי שמעון דאמר אתם למאלה ומה טעם אמרו נודעה אינה מכפרת. דקתני מתניתין שלא נודעה מכפרת הא נודעה אינה מכפרת כלומר אינה קריבה: **היינו דקתני חטאת.** דאיכא אכילת הקרבן: **דלגזל היא.** ואמרי מזבח אוכל גזילות: **איפכא מינני ליה.** ועל חטאת הגזולה שנודעה לרבים שאינה מכפרת מפני תקנת המזבח: **משלם תשלומי כפל.** דכבגנבה חולין הוא: **ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה.** דכי טבח ומכר הקדש הוא ואין תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה נוהגין בהקדש כדילפינן בהזהב (ב"מ דף מ:): **בחוץ.** אי שחטו בחוץ עוגם כרת: **כרת מאי עבידתיה.** דבשלמא לענין תשלומי ארבעה וחמשה לא קשיא לן דאיכא למימר דכי אמר יאוש לן דאיכא לא קני לענין הקרבה קאמר ולא לענין הקדש קאמר אלא כרת אי מדאוריתא לא חזיא להקרבה הא קיימא לן (זבחים דף קיב.) הרואה לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ מידי אחריתא לא: **כרת שע"י דבריהם בא לו.** כרת דאוריתא כדמפרש ואזיל: **אוקמוה רבנן.** ברשות גנב אם הקדישה שיחול עליה הקדש גמור ושיתחייב כרת אם שחטוה בחוץ כי היכי דאוקמוה ברשותיה לענין הקרבה וקנסו הוא דקנסוהו והפקר כ"ד הפקר הוא וקדשה: **לגיזותיה ולולדותיה.** דלאמי הקדש אי אמרת משעת גנבה

ומה טעם אמרו נודעה אינה מכפרת שלא יאמרו מזבח אוכל גזילות. וא"ת וכי יש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה בקום עשה דמן התורה אין צריך להכיא קרבן אמר ר"ל דדווקא נודעה קודם זריקה אינה מכפרת אבל לאחר זריקה שכבר נתכפר לא הצריכוהו להכיא אחרת: כי היכי דליחייב עלה. פירש בקונטרס דקנסוהו רבנן וקשה דמי לא עפקינן דאפילו שחטה אחר כתוך דמייב אלא כיון דלא נודעה לרבים אוקמוה ברשותיה אלא יהו כהנים עבדים וממילא ממייב הסותמו כתוך: לניזותיה ולדותיה. וא"ת אפי' קודש הקדש הן אלו דהא תנן (ס"ק דף נ:) גזל פרה מעוברת וילדה ורחל טעונה וגזזה משלם דמי פרה העומדת לילד ודמי רחל העומדת ליגזז ואם נתעברה אלו משלם כשעת הגזלה וי"ל דנפקא מינה לר"מ דאמר אתם בגמרא משלם אותה ואת גיזותיה ואת ולדותיה מאוס דקנסו גזלן ואע"ג דשיני קונה הכא מ"מ בשעת הקדש אוקמוה ברשותיה ולא קנסו ולרבי יהודה דאמר גזילה חוזרת בעיניה לרב זביד דאמר אליביה שבח שעל גבי הגזילה דגזל הוי הכא דאוקמוה ברשותיה דגזלן הוי אבל לרב פפא דאמר אליביה דהוי דגזלן לא נפקא מינה מידי ולרבי שמעון דאמר אתם למאלה

מלא מ"ר פ"ם מהלכות איסורי מזבח הל' ז סמג לאוין שיח שיט:

מא ב מ"ר פ"ג מהל' נציפה הל' ו סמג עשין עח:

מב ג ד ה מ"ר פ"ח מהל' מעשה הקרבנות הלכה יד:

מג ו מ"ר פ"ב מהל' מעשה הל' יח ופ"ל מהל' מחוסרי כלי ג סמג עשין מח טש"ע א"ח ס"ר ל סעיף יח וסימן ק סעיף ג:

מד ז ח מ"ר פ"י מהל' מעילה הלכה ג סמג עשין מג טוש"ע א"ח סימן רלו סעיף ח:

תורה אור השלם

1. אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו ישל ברעה:
משלי כח יד

גליון הש"ס

גמ' **אתמנא** ובר קבצא. אמתמיה אקרא דמשלי עבון מעשה פסיס אחיב וכן מנהגיון דף לב ע"ב מתלת ר' בכרת רבע זיז פקח בן המלחו ורי וכן לקמן דף קח ע"א ופ"ש המוש: ד"ה וכתיב:

מסורת הש"ם

מ) כ"ק פח: [עד:], **נ)** [כרסות יט: נדה נ:], **נ)** [ירמות לב: ופ"ג], **ד)** כ"ב מז: מח., **ה)** שם מט: כתובות לה., **ו)** [ני' הסרוך דדייספוק], **ז)** [לקמן נח.], **ח)** כרש"י בר"ף נוסף: דלאב מוגעים מפחד ולאנת מתמה נמר ומקנה, **ט)** כרש"י בר"ף נוסף: אלא סיה כל קר אחם אלא קנס פחד לא נמר ומקנו כל קר אלא מחמת ילפא אמר לי קר אל קרקע ז' הטמאה לטוקה וכו', **י)** [שם לה.], **יא)** [כ"ל מ"מ כשהקרבים אוקמוה. רש"ס], **יב)** [שלמה ז], **יג)** [בדפרי לימה: שמה], **יד)** [בכרים לג: ד]

מוסף רש"י

גנב והקדיש כדי משלם תשלומי כפל. לגנבים, ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה. דכל כי טבח דהקדש טבח, ושעשו אחר דחמנא יצאו עוים לרשות ולא להקדש, וכיון דשטויים מכפל הו לא מחייב בעיניה ומכירה, דתשלומי ארבעה וחמשה אחר דחמנא ולא שלמה ואחרעה, וכי מגלים כפל מחייבו הוי ליה שלמה ואחרעה (ב"ק מח:). המשך בעמוד הבא